

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha a soudců
JUDr. Jitky Hroudové a Mgr. Marka Zimy ve věci

žalobkyně: **Z. Š.**
bytem X

proti

žalované: **Česká advokátní komora**
sídlem Národní 118/16, 110 00 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutím žalované z 21. 2. 2025, čj. 10.04-000014/25-0002 a čj. 10.04-000015/25-0002

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci a žalobní argumentace

1. Žalobkyně se domáhá zrušení dvou v záhlaví označených rozhodnutí, jimiž jí předseda České advokátní komory neurčil advokáta k poskytnutí právní služby za úplatu. Žalobkyně v žádostech neuvedla jména dvou oslovených advokátů, kteří jí odmítli poskytnout

požadovanou právní službu. Tedy neosvědčila, že si nemohla zajistit právní službu jinak, tj. na smluvním základě.

2. Žalobkyně první žádostí ze dne 20. 1. 2025 požádala žalovanou o určení advokáta k poskytnutí právní služby, když poptávala advokáta pro řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), ze dne 28. 11. 2024, č. j. 10 A 33/2024-27 (všechna soudní rozhodnutí dostupná na www.nssoud.cz). Druhou žádostí požádala téhož dne o určení advokáta ve věci kasační stížnosti proti rozsudku městského soudu ze dne 28. 11. 2024, č. j. 10 A 9/2024–37. K oběma žádostem přiložila podání s názvem „Příloha k formuláři „Žádost o právní službu za úplatu pro fyzickou osobu“
3. Žalobkyně namítá, že napadená rozhodnutí jsou neurčitá, a tudíž nepřezkoumatelná, neboť v jejich výrocích není uvedeno, v jaké věci se advokát neurčuje. Namítá také nicotnost obou napadených rozhodnutí, a to s ohledem na nálezy Ústavního soudu ze dne 24. 1. 2023, sp. zn. Pl. ÚS 44/21 (dále jen „nálezy Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 44/21“), a s ním související zákon č. 85/1996 Sb., o advokacii, (dále jen „zákon o advokacii“), ve znění do 30. 6. 2018 a ve znění od 1. 1. 2024.
4. Žalobkyně také namítá, že výroky napadených rozhodnutí jsou vnitřně rozporné. Žalovaná ve výrocích uvedla, že se neurčuje advokát k poskytnutí právní služby za úplatu dle § 18c zákona o advokacii, ačkoli se toto ustanovení týká bezplatné právní pomoci. Zákon o advokacii přitom podle žalobkyně ani po novele přijaté po nálezu Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 44/21 zjevně nepočítá s určením advokáta za úplatu. Ustanovení § 18 odst. 2 obsahuje pouze právo na určení advokáta k poskytnutí a) právní porady podle § 18a a b) právní služby podle § 18c, tj. bezúplatné právní služby. S určením advokáta za úplatu nepočítá ani § 18c odst. 3, který se rovněž týká pouze bezplatné právní služby. Napadená rozhodnutí jsou tudíž nezákonná, neboť se opírají o zákonnou úpravu, která je v rozporu s výše uvedeným nálezem Ústavního soudu.
5. Proto žalobkyně pochybuje o zákonnosti požadavku, aby v žádosti uvedla jména dvou advokátů, kteří odmítli převzít právní zastoupení. Tento požadavek podle ní nemá oporu v § 18 odst. 2 a § 18c odst. 3 zákona o advokacii, které se nevztahují k určení advokáta za úplatu.
6. Žalobkyně dále poukázala na to, že o tom, že mezera v zákoně o advokacii novelou ve znění ode dne 1. 1. 2024 odstraněna nebyla, svědčí nový formulář „Žádost o právní službu za úplatu pro fyzickou osobu, který je přílohou č. 5 vyhlášky ministerstva spravedlnosti č. 120/2018 Sb., neboť obsahuje údaje (ustanovení zástupce soudem a uvedení jmen dvou advokátů, kteří odmítli právní službu poskytnout). Otázkou tedy je, zda je tento formulář v souladu s nálezem Ústavního soudu Pl. ÚS 44/21.
7. S odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“), ze dne 17. 5. 2023, č. j. 9 As 122/2022-36, žalobkyně zdůraznila, že zákonodárce žádná pravidla ohledně včasnosti žádosti o určení advokáta za úplatu v novele zákona o advokacii zcela jasně, určitě a srozumitelně nevyjádřil.
8. Žalobkyně má tudíž za to, že novela zákona o advokacii nerespektuje nálezy Pl. ÚS 44/21, a není tudíž v souladu s Ústavou. Proto navrhuje, aby soud věc předložil Ústavnímu soudu postupem podle čl. 95 odst. 2 Ústavy.

9. Žalobkyně závěrem navrhl, aby soud prohlásil nicotnost obou napadených rozhodnutí, eventuálně obě napadená rozhodnutí zrušil a vrátil věc žalované k dalšímu řízení. Rovněž žádá, aby soud uložil žalované nahradit jí náklady řízení.

Vyjádření žalované

10. Žalovaná považuje podanou žalobu za nedůvodnou a navrhuje, aby ji soud v plném rozsahu zamítl.
11. Uvádí, že o obou kasačních stížnostech, k nimž žalobkyně žádala o určení advokáta, již NSS rozhodl, a to ještě před podáním této žaloby. Řízení před správním soudem se tak stává pouze sporem akademickým. Ani případné vyhovující rozhodnutí soudu nemůže žalobkyni přinést příznivější rozhodnutí „ve věci samé vedené žalovanou“, protože určovat advokáta k poskytnutí právní služby, jejíž předmět zanikl, je pojmově vyloučeno.
12. Žalovaná trvá na tom, že žalobkyně byla povinna doložit ke své žádosti, že neúspěšně oslovila alespoň dva advokáty. V obou případech jsou rozhodnutí vybudovaná na dvou důvodech. Tím druhým je skutečnost, že z obsahu žádosti nebylo možno dovodit, zda žádost žalobkyně byla u žalované podána včas.
13. Žalobkyně podala obě žádosti na počátku roku 2025, tj. v době, kdy již nabyla účinnosti změna zákona o advokacii. Tato novela mimo jiné přinesla nově znění ust. § 23 odst. 5 (které je ovšem nutno číst ve vztahu k ust. § 18c odst. 3 zákon o advokacii). Tím skončilo období „rozkolísanosti“ judikatury. Přesto, jakkoli zákon o advokacii vylučuje ze správního řádu povinnost žalované poučovat žadatele (kteří podali žádost o určení advokáta nikoli řádně) o tom, jak řádnou žádost podat, tak vzhledem k nové právní úpravě určování advokátů tak žalovaná výjimečně postupovala. Není ovšem obsahem, smyslem a účelem zákonné úpravy poučovat následně stejného žadatele o podmínkách určování advokátů, kdy již podmínky určování zná. Ani touto novelou ale zákonodárce nezměnil (a dlužno dodat, že ani nález Ústavního soudu ve věci sp. zn. Pl. ÚS 44/21 se nedotkl) znění ust. § 18 odst. 2 zákona o advokacii. Vzhledem k žádosti žalobkyně o určení advokáta za úplatu se nemohlo v posuzovaném případě jednat o „poskytnutí právní služby na náklady státu“, protože při určení advokáta žadateli za úplatu hradí odměnu určenému advokátovi klient.
14. Žalovaná tedy zdůraznila, že bylo povinností žalobkyně nejen označit alespoň dva advokáty, na které se obrátila se žádostí o poskytnutí poptávané právní služby, ale také by muselo jít o případ, kdy žalobkyně osvědčí, že se na jmenované advokáty obrátila s poptávkou právní služby, že jí tyto advokáti poptávanou konkrétní právní službu odmítli poskytnout, a navíc pro proces posouzení podané žádosti o určení advokáta by také žalobkyně musela prokázat, že byla takto oslovenými advokáty odmítnuta. Tuto zákonnou podmínku žalobkyně žádostmi nesplnila.
15. K důvodu neurčení advokáta spočívajícím v posouzení žádosti žalobkyně jako podané nikoli včas žalovaná uvedla, že správní soud vybudoval postupně rozsáhlou judikaturu a tu žalovaná respektovala. Nicméně v projednávaných věcech šlo o jinou otázku, a to že žalobkyně neprokázala včasnost své žádosti o určení advokáta, neboť ve formulářové žádosti nevyplnila údaj o tom, kdy jí bylo doručeno rozhodnutí správního soudu, které hodlala napadnout kasační stížností.

Jednání soudu

16. Soud na žádost žalobkyně nařídil ústní jednání, avšak krátce před jednáním žalobkyně zaslala soudu omluvu, ve které však o odročení jednání nepožádala. Soud proto ve věci jednal. Žalobkyně jako důvod pro svou neúčast uvedla, že jednání bylo nařízeno za situace, kdy městský soud nedostal své úřední povinnosti vyslovit ve smyslu § 76 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) nicotnost předmětných rozhodnutí žalované z důvodu neexistence zákonného podkladu. Ostatní uvedené námitky se shodují s námitkami, které žalobkyně uvedla v podané žalobě.
17. K jednání se po předchozí omluvě nedostavila ani žalovaná, a proto soud postupoval dle ust. § 49 odst. 12 s. ř. s., a rozsudek vyhlásil vyvěšením zkráceného písemného vyhotovení bez odůvodnění na úřední desce po dobu 14 dnů.

Obsah správního spisu

18. Ze správního spisu soud zjistil, že žalobkyně dvěma žádostmi z 21. 1. 2025 požádala žalovanou o určení advokáta k poskytnutí právní služby pro řízení o kasačních stížnostech proti rozsudkům Městského soudu v Praze z 28. 11. 2024, č. j. 10 A 9/2024-37 a č. j. 10 A 33/2024-27.
19. V obou případech požádala žalobkyně o určení advokáta k poskytnutí právní služby za úplatu podle § 18c zákona o advokacii.
20. Napadenými rozhodnutími žalovaná žalobkyni neurčila advokáta k poskytnutí úplatné právní služby. Uvedla, že žalobkyně neprokázala včasnost své žádosti podle § 18 odst. 2 zákona o advokacii, když neuvedla datum doručení posledního rozhodnutí orgánu. Žádost je včasná, pokud je včasný i předmětný opravný prostředek. Z žádosti je patrné, že žadatelka si kasační stížnost již podala sama, neboť jí byla dne 10. 1. 2025 doručena usnesení NSS sp. zn. 10 As 266/2024 i sp. zn. 10 As 267/2024. Z uvedeného však není patrné, zda žalobkyně obě kasační stížnosti podala včas.
21. Navíc žalobkyně v žádosti neuvedla jména dvou oslovených advokátů, kteří jí odmítli poskytnout požadovanou právní službu, čímž neosvědčila nemožnost zajistit si právní služby jinak, tj. na smluvním základě. Nesplnila tedy podmínky pro určení advokáta stanovené v § 18 odst. 2 a § 18c odst. 3 zákona o advokacii. Žalovaná dále uvedla, že bylo zcela na žalobkyni, aby si vybrala, které advokáty osloví, a aby doložila, že alespoň dva advokáti odmítli převzít její právní zastoupení. Tento požadavek vyplývá přímo ze zákona a potvrdil jej i Městský soud ve svých rozsudcích z 22. 8. 2024, č. j. 10 A 41/2024-47 a ze dne 30. 9. 2024, č. j. 14 A 43/2024-51. Podle žalované jsou žalobkyni velmi dobře známy podmínky určování advokátů, neboť je jednou z nejčastějších žadatelek, setrvale však odmítá tyto podmínky respektovat.

Posouzení věci soudem

22. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů (ustanovení § 75 odst. 2 věta první s. ř. s.) a vycházel ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
23. Žaloba byla podána včas a osobou k tomu oprávněnou.
24. Žaloba není důvodná.

25. Napadená rozhodnutí podléhají přezkumu ve správním soudnictví (srov. rozsudek NSS ze dne 11. 9. 2008, čj. 6 Ads 19/2008–103, publikovaný pod č. 2179/2011 ve Sbírce NSS).
26. Soud se nejprve zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, neboť pokud by byla tato námitka důvodná, bylo by to již samo o sobě důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí, aniž by soud přezkoumával důvodnost dalších v žalobě uplatněných námitek. Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost nelze rozhodnutí vůbec meritorně přezkoumat. Podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů mimo jiné takové rozhodnutí, v němž absentují úvahy správního orgánu, na základě nichž dospěl k závěru, který v rozhodnutí vyslovil. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006-76, publikované pod č. 1566/2008 Sb. NSS; všechna zde citovaná rozhodnutí jsou dostupná na www.nssoud.cz). Žalobkyně spatřovala nepřezkoumatelnost všech napadených rozhodnutí v tom, že ve výroku rozhodnutí není uvedeno, v jaké věci se advokát neurčuje.
27. Městský soud neshledal, že by napadená rozhodnutí trpěla takovými vadami, pro něž by je nebylo možné přezkoumat. Výrok rozhodnutí je neoddělitelnou součástí celého napadeného rozhodnutí, a je proto nutné jeho obsah hodnotit v kontextu celého vydaného rozhodnutí. Proto postačí, pokud žalovaná v odůvodnění každého z rozhodnutí konkretizovala věc, ve které žalobkyni advokáta neurčila. S ohledem na tuto konkretizaci nemohly žalobkyni ani nikomu jinému vzniknout pochybnosti o předmětu řízení. Dále soud shledal, že výroky jsou přehledně odděleny od odůvodnění a je z nich jasně patrné, jak žalovaná o věci rozhodla a kdo je jejich adresátem. Žalovaná rovněž správně uvedla ustanovení, podle něhož rozhodovala. Žádnou vnitřní rozpornost soud ve výrocích nespatřuje.
28. Soud proto námitku nepřezkoumatelnosti neshledal důvodnou a přistoupil k věcnému posouzení žaloby,
29. Předmětem sporu v projednávané věci je posouzení otázky, zda je pro splnění podmínek pro určení advokáta žalovanou nutné, aby žalobkyně ve své žádosti o určení advokáta k poskytnutí právní služby za úplatu ve smyslu § 18c zákona o advokacii doložila, že se bezúspěšně pokusila zajistit si poskytnutí právní služby prostřednictvím alespoň dvou oslovených advokátů.
30. Městský soud v Praze předně uvádí, že zcela shodnou argumentaci žalobkyně, že není povinna uvádět jména dvou advokátů, kteří jí odmítli právní službu poskytnout, již několikrát posuzoval. Tuto argumentaci důvodnou neshledal a žalobkyní podané žaloby rozsudky z 22. 8. 2024, čj. 10 A 41/2024-47, z 30. 9. 2024, čj. 14 A 43/2024-51, z 21. 10. 2024, čj. 18 A 17/2024-42, z 14. 11. 2024, čj. 11 A 70/2024-41, z 25. 11. 2024, čj. 17 A 43/2024-31, z 28. 11. 2024, čj. 10 A 9/2024-37, z 23. 1. 2025, čj. 15 A 57/2024-53, a z 13. 5. 2025, čj. 11 A 113/2024-39, jako nedůvodné zamítl. Soud se s těmito rozsudky plně ztotožňuje, když neshledal žádný důvod, pro který by se měl v nyní projednávané věci od zde uvedené argumentace odchýlit. Proto nyní pouze ve stručnosti shrne podstatu argumentace. V podrobnostech odkazuje na odůvodnění citovaných rozsudků, které jsou účastníkům známy, neboť šlo o stejné účastníky.

31. Zákon o advokacii stanovuje pro určení advokáta k poskytnutí právní služby několik podmínek, které musí být splněny kumulativně.
32. V první řadě zásadní podmínky vyplývají z § 18 odst. 2 zákona o advokacii. Podle tohoto ustanovení *ten, kdo nesplňuje podmínky pro ustanovení advokáta soudem podle zvláštních právních předpisů a ani si nemůže zajistit poskytnutí právních služeb jinak (dále jen „žadatel“), má právo, aby mu Komora na základě jeho včasné žádosti určila advokáta k poskytnutí*
a) právní porady podle § 18a nebo
b) právní služby podle § 18c.
33. Na žádost je nutno aplikovat další podmínky vyplývající z ustanovení § 18c odst. 3 zákona o advokacii, podle něhož platí, že *„nejde-li o poskytnutí právní služby na náklady státu podle § 23 odst. 3, je žadatel povinen v žádosti podle odstavce 2 doložit, že se neúspěšně pokusil zajistit si poskytnutí právní služby prostřednictvím alespoň dvou oslovených advokátů.“*
34. Z tohoto citovaného ustanovení zákona o advokacii zcela jednoznačně vyplývá, že žadatel je povinen doložit, že se neúspěšně pokusil zajistit si poskytnutí právní služby prostřednictvím alespoň dvou oslovených advokátů tehdy, pokud se domáhá určení advokáta jinak, než na náklady státu v případech uvedených v § 23 odst. 3 zákona o advokacii.
35. S účinností zákona č. 349/2023 Sb. od 1. 1. 2024 dle § 23 odst. 3 zákona o advokacii platí, že *„byl-li advokát určen podle § 18c k poskytnutí právní služby bezplatně a spočívá-li právní služba v zastoupení v řízení před orgány veřejné správy a v řízení před Ústavním soudem, hrađí jeho odměnu stát podle právního předpisu upravujícího mimosmluvní odměnu, není-li stanoveno jinak. V ostatních věcech má advokát určený podle § 18c k poskytnutí právní služby bezplatně pouze nárok na poskytnutí náhrady podle stavovského předpisu. Ustanovení § 22 odst. 1 části věty za středníkem se nepoužije.“* (podtržení dodáno soudem – pozn. soudu)
36. Soud rovněž odkazuje na ustanovení § 23 odst. 5 zákona o advokacii, podle kterého *„byl-li advokát určen podle § 18c k poskytnutí právní služby za úplatu, hrađí jeho odměnu klient podle právního předpisu upravujícího mimosmluvní odměnu, nedohodne-li se advokát s klientem jinak.“*
37. V dané věci není sporu o to, že žalobkyně požádala o úplatné poskytnutí právní služby, neboť vyplnila pro realizaci své žádosti formulář „Žádost o právní službu za úplatu pro fyzickou osobu“, a ani později v průběhu řízení o své žádosti netvrdila, a ani z obsahu jejích podání nelze dovodit, že by nárokovala právní službu bezplatnou.
38. Poskytnutí právní služby za úplatu bylo do zákona o advokacii vtěleno až novelou – zákonem č. 349/2023 Sb. Před 1. 1. 2024 zákon možnost požádat o ustanovení advokáta za úplatu nezakotvoval. Pokud se jedná o určení advokáta dle § 18c zákona o advokacii za úplatu, náklady stát nenese.
39. Bylo tedy povinností žalobkyně splnit podmínku § 18c odst. 3 zákona o advokacii a nejen tvrdit, ale také doložit, že neúspěšně oslovila alespoň dva advokáty (srov. např. rozsudek NSS z 29. 2. 2024, čj. 7 As 217/2023-28, bod 17). Ve světle žalobkynina případu se tato podmínka jeví jako logická. Určení advokáta žalovanou je až „krajní“ možnost poté, co žadatel dle § 18 odst. 2 zákona o advokacii nesplňuje podmínky pro ustanovení advokáta soudem a nemůže si zajistit poskytnutí právních služeb jinak. Situace, v níž žadatel, který je schopen (zde navíc i ochoten) si právní služby advokáta zaplatit sám, avšak automaticky by

se mohl obracet na žalovanou bez nějaké vlastní snahy si advokáta obstarat, by účel § 18 odst. 2 zákona o advokacii popírala.

40. Jestliže soud dovodil, že žalobkyně nesplnila jednu ze zákonných podmínek pro určení advokáta žalovanou, nemusel již posuzovat, zda i druhý důvod nevyhovění jejím žádostem – tedy neprokázání včasnosti podaných žádostí – obstojí. Na závěru soudu, že žalovaná správně žádostem žalobkyně nevyhověla, a že žaloba na zrušení obou rozhodnutí ze dne 21. 2. 2025 je tedy nedůvodná, by to totiž nemohlo nic změnit.
41. Soud shrnuje, že žalobkyně požádala žalovanou o určení advokáta za úplatu ve smyslu § 23 odst. 5 zákona o advokacii s tím, že bude hradit jeho odměnu. Z tohoto důvodu se proto nemohlo jednat o případ hrazení odměny advokáta státem ve smyslu § 23 odst. 3 zákona o advokacii, a žalobkyně tak byla povinna dle § 18c odst. 3 tohoto zákona doložit, že se bezúspěšně pokoušela oslovit alespoň dva advokáty. Vzhledem k tomu, že žalobkyně nic takového nedoložila (ba ani netvrdila), nesplnila podmínky pro vyhovění své žádosti.
42. K velmi obecné žádosti žalobkyně o předložení věci Ústavnímu soudu ve smyslu čl. 95 odst. 2 pak soud ve stejné rovině již po několikáté uvádí, že povinnost uvést v žádosti jména dvou advokátů, kteří odmítli žadateli právní službu poskytnout, nepovažuje za protiústavní. Jde naopak o logický a přiměřený požadavek. Soud proto neshledal důvod k předložení věci Ústavnímu soudu podle čl. 95 odst. 2 Ústavy. Soudu navíc není jasné, proč žalobkyně svými opakujícími se žádostmi neustále zatěžuje žalovanou, aniž by se řádně a věrohodně pokusila si nejdříve právní pomoc za úplatu obstarat sama.
43. Zcela na závěr pak soud uvádí, že napadená rozhodnutí netrpí žádnou z vad, která by mohla způsobovat jejich nicotnost (§ 77 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu). Žalobkyně navíc ani sama neuvádí, v čem konkrétně nicotnost napadených rozhodnutí spatřuje.

Závěr a náklady řízení

44. Soud z uvedených důvodů neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
45. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch a žalované žádné náklady nad rámec její obvyklé úřední činnosti nevznikly. Proto soud ve výroku II. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 9. září 2025

Mgr. Marek Bedřich v. r.
předseda senátu